

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2018. június 26. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A lopás vétsége és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2017. október 17. napján meghozott 2.Bf. 1250/2016/5. számú ítéletét I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában a büntetés kiszabást mellőzi és a vádlottat **megrovásban részesíti.**

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben 1.000,- Ft-ra **vagyonelkobzást** rendel el.

I.rendű vádlott neve I.rendű vádlottat a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bb) alpontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás vétsége alól tekinti felmentettnek.

Egyebekben a másodfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat, hogy a harmadfokú eljárásban felmerült 25.400,- Ft büntügyi költséget fizesse meg az állam javára külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli társtettesként elkövetett lopás vétségében (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bc) alpont) és 1 rendbeli társtettesként elkövetett lopás vétségében (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont). Ezért a vádlottat mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésül - 1 év 8 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, és rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról.

Az elsőfokú bíróság a község neve Önkormányzat polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben 11.000.- forintra

vagyoneklobzást rendelt el. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat vádlottársával egyetemlegesen a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkezéseket tartalmazott még II.rendű vádlott neve II. rendű és III. rendű vádlott neve III. rendű vádlottra is. III. rendű vádlott neve III. rendű vádlott vonatkozásában fellebbezés hiányában az elsőfokú bíróság előtt jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott terhére súlyosításért, és téves jogi minősítés miatt, I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott egyaránt enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést módosítással, I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott javára akként tartotta fenn, hogy a vádlottaknak a III. vádpontban írt cselekmény tekintetében bűncselekmény hiányában történő felmentését, a megvalósult tulajdon elleni szabálysértés elbírálását és emiatt a vádlottakkal szemben pénzbírság kiszabását, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítését, az elsőfokú ítélet jogi indokolásának helybesítését és kiegészítését, az I. és II. rendű vádlottakkal szemben alkalmazott vagyoneklobzás mellőzését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat 1 rendbeli társtettesként elkövetett lopás vétségének (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont) vádjá alól felmentette. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szembeni 1 rendbeli tulajdon elleni szabálysértés (2012. évi II. tv. 170. § (1) bekezdés a) pont) miatti eljárást megszüntette. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés tartamát 1 év 2 hónapra leszállította. A vádlottal szemben a vagyoneklobzást mellőzte. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete rendelkezéseket tartalmazott II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottra is. Az ő vonatkozásában a másodfokú bíróság ítélete fellebbezés hiányában a másodfokú bíróság előtt jogerőre emelkedett.

A másodfokú ítélet ellen I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott jelentett be fellebbezést, melyet azzal indokolt, hogy az első vádpontban írt cselekményt nem követte el.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.25/2018/1-II. számú átiratában a másodfokú ítélet tényállásának kiegészítése és a jogi indokolás helyesbítése mellett az elsőfokú ítélet megváltoztatását, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben 2.000.- forint erejéig vagyoneklobzás alkalmazását, egyebekben a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott fellebbezését eltérő indokok mellett alaposnak ítélte.

Az ítélet tábla a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírált abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e (Be. 387. § (1) bekezdés). Ugyanakkor az ítélet tábla csak a fellebbezéssel érintett I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét bírálta felül az első- és másodfokú ítéletnek (Be. 349. § (1) bekezdés).

Ennek során az ítéletábra megállapította, hogy az első- és a másodfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárás szabálysértést nem követett el.

Osztotta az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy az elsőfokú bíróság relatív eljárás szabályt sértett, amikor tanú 9, tanú 7, tanú 11, tanú 12, tanú 1 és tanú 5 tanúkat nem figyelmeztette relatív mentességi jogukra (Be. 82. § (1) bekezdés b) pont), annak ellenére, hogy a tanúvallomások megtételekor esetlegesen önmagukat is bűncselekmény elkövetésével kellett vádolniuk. Ennek az eljárás szabálysértésnek azért nem volt az ügy érdemére kiható hatása, mert a tanúk közül senki sem tett önmagára nézve terhelő tartalmú vallomást. Minderre tekintettel az ítéletábra mindössze az eljárás szabálysértés megállapítására szorítkozott.

A másodfokú bíróság helyesen járt el, amikor az iratok tartalma alapján kiegészítette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást. Ugyanakkor az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás az ítéleti tényállás II. pontja tekintetében további kiegészítésre szorult az iratok egybehangzó adatai alapján, melynek az ítéletábra a Be. 388. § (2) bekezdése szerint eljárva a következők szerint tett eleget.

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak a cselekményükkel 8.000.-forint rongálási kárt is okoztak, amely nem térült meg. A néhai sértett hozzátartozója polgári jogi igényt nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú bíróság által eszközölt és a fenti kiegészítéssel vált teljesen megalapozottá és ekként képezte a harmadfokú felülbírálat alapját.

Helyesbítésre szorult a másodfokú bíróság megállapítása, mely szerint az elsőfokú bíróság iratszerű és okszerű indokát adta, hogy miért, és mely bizonyítékok alapján állapította meg az ítéleti tényállást. Nem volt iratszerű az a megállapítása, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott az I. tényállási pontban foglalt cselekmény elkövetését elismerte. Erre az elsőfokú bíróság is iratellenesen hivatkozott. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott ugyanis egyetlen alkalommal sem ismerte el az I. pontban foglalt cselekmény elkövetését, annál is inkább, mivel a másodfokú ítélettel szemben is arra hivatkozással fellebbezett, hogy a cselekményt nem követte el. Ezzel tehát helyesbíten kellett mind az első-, mind a másodfokú ítélet indokolását, azonban ez az ítéleti tényállás megalapozottságát nem érintette. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott beismerő vallomása és a kihallgatott tanúk vallomásai alapján okszerűnek volt mondható a következtetés arra, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott is részt vett az I. tényállási pontban foglalt cselekmény elkövetésében. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. A bizonyítékok okszerű értékelése és megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok másod-, illetőleg harmadfokú eljárásban történő eltérő értékelésére nincsen törvényes lehetőség.

Ebből következően I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak a - lényegében - felmentést célzó fellebbezése nem vezethetett eredményre.

Fentiek alapján helytálló volt I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségére levont következtetés a tényállás I. és II. pontja tekintetében. A minősítés is megfelelt a törvényi rendelkezéseknek.

Ugyancsak törvényes rendelkezést hozott a III. tényállási pontot érintően a másodfokú bíróság, amikor I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat bűncselekmény hiánya okából felmentette annak rögzítése mellett, hogy az üzletszerű elkövetés mint minősítő körülmény nem állapítható meg. A bűncselekmény jogszabályhelyének a megjelölése azonban pontatlan volt, ezért azt az ítéletábra

helyesbítette. Az ügyész I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat a III. tényállási pont tekintetében a Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont szerinti bűncselekmény elkövetésével vádolta meg. E vád alól, e jogszabályhely szerinti bűncselekmény miatt emelt vád alól kellett a vádlottat helyesen felmenteni.

Az eljárást megszüntető rendelkezése szintén törvényes volt.

Ami a büntetés kiszabási körülményeket illeti, további enyhítő körülményként kellett figyelembe venni azt, hogy a bűncselekmények elkövetése óta hosszú idő, több mint három év telt el.

Ami az alkalmazott joghátrányt illeti, az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy a másodfokú bíróság által alkalmazott büntetés is eltúlzott volt. A vádlottak mindkét cselekményükkel téli időszakban, lakatlan ingatlanból vittek el tüzelés céljából igen csekély értékű faanyagot. Az elkövetett cselekmények tárgyi súlya igen csekély. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében a terhes előélete ellenére a cselekmények társadalomra veszélyessége az elbíráláskor már olyan csekély fokú, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, ezért a harmadfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat a Btk. 64. § (1) bekezdése alapján megrovásban részesítette. A megrovással a bíróság helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja a vádlottat, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől (Btk. 64. § (2) bekezdés).

Ami a vagyonelkobzás alkalmazását illeti, a fellebbviteli főügyészség indítványa részben alapos volt.

Vagyonelkobzás alkalmazása a tényállás I. és II. pontja vonatkozásában merülhetett fel. Az I. tényállási pont esetében pontos elkövetési érték megállapítására nem került sor, ezért a gazdagodás mértéke sem állapítható meg, így a vagyonelkobzás alkalmazására nem kerülhetett sor. A II. tényállási pont szerint a vádlottak 2.000.- forint értékű faanyagot a helyszínen, közösen eltűzeltek. Ez azt jelentette, hogy az I. és II. rendű vádlott e bűncselekmény elkövetéséből a 2.000.- forint vagyoni előnyből közösen részesedett. A 69/2008. BK vélemény III. pontja értelmében, ha a bűncselekményt többen követték el, minden elkövetőnél külön-külön kell vizsgálni, hogy a vagyonelkobzás elrendelésének feltételei fennállnak-e, az intézkedés nem rendelhető el és nem hajtható végre egyetemlegesen. Nincs azonban törvényi akadálya annak, hogy amennyiben az elkövetők, különösen a természeténél fogva osztatlan gazdagodásból együttesen, egyenlő arányban részesülnek, ennek megfelelően terheltenként egyenlő mértékű vagyonelkobzás elrendelésére kerüljön sor, ha erre vonatkozóan bizonyítást folytattak le, és a közös felhasználás bizonyítható volt. Jelen esetben ez állapítható meg, azaz, hogy az elkövetők a gazdagodásból együttesen, egyenlő arányban részesültek, ezért az ítéletábra I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja és a 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján 1.000.- forintba vagyonelkobzást rendelt el.

Az ítéletábra a másodfokú ítélet rendelkezéseit a fentiek szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján eljárva változtatta meg.

A másodfokú ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A vagyonelkobzásról történő döntés alapja volt még a Be. 398. § (3) bekezdése is. Ugyanezen törvényhely alapján rendelkezett az ítéletábra harmadfokú eljárásban I.rendű vádlott neve I. rendű

vádlott védelmével felmerült bűnügyi költség viseléséről, melyben a vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján marasztalta.

A harmadfokú bíróság határozata ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2018. június 26.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bhar.III.103/2018/5. számú ítélete, a Szolnoki Törvényszék 2.Bf.1250/2016/5. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában 2018. június 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Szeged, 2018. június 26.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: